

Opera suspicionată (OS)
Suspicious workOpera autentică (OA)
Authentic work

OS	PONTA, Victor. Curtea Penală Internațională, Teză de doctorat. București: Universitatea București. 2003. Conducător științific : Prof.Univ.Dr.Adrian NĂSTASE (Universitatea București). Comisia de evaluare a tezei : ?. Stare lucrare publicată : NE-RETRACTATĂ. Stare titlu științific acordat : NE-RETRAS.
OA	DIACONU, I. <i>International criminal court - a new stage</i> . Bucharest : Romanian Institute of International Studies „Nicolae Titulescu”. 2002.

Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion

p.141:25 - p.141:28	p.141:06 – p.141:10
p.142:13 - p.142:15	p.141:11 – p.141:13
p.143:04 - p.143:22	p.142:24 – p.142:32; p.143:01 – p.143:07; p.143:11 – p.143:17.
p.154:07 – p.158:06	p.71:16 – p.74:24
p.158:07 – p.160:11	p.74:25 – p.76:13
p.160:12 – p.160:17	p.76:14 – p.76:20
p.161:05 – p.161:09	p.76:23 – p.76:29
p.161:17 – p.161:22	p.76:29 – p.76:34
p.162:01 – p.162:07	p.76:35 – p.77:06
p.165:06 – p.166:15	p.77:26 – p.78:35
p.172:01 – p.173:15	p.80:03 – p.81:37
p.217:01 – p.219:17	p.88:04 – p.90:18
p.222:09 – p.224:23	p.91:07 – p.93:20
p.225:01 – p.225:20	p.93:21 - p.93:22; p.93:31 – p.94:17
p.226:01 – p.227:16	p.94:18 – p.95:24
p.298:04 – p.303:03	p.144:02 - p.147:07; p.147:22 - p.147:32; p.148:10 - p.148:25; p.148:32 - p.148:36; p.149:12 - p.149:14; p.149:23 - p.150:22; p.150:36 - p.151:08; p.151:18 - p.151:33.

Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la www.plagiate.ro

Documente care se referă la faptele de plagiat probate:

„...In concluzie, lectura atentă a celor 432 de pagini permite observarea în numeroase ocazii a unor pasaje frecvente și abundente, împrumutate de la alți autori, fără nici o trimitere la original. Ghilimelele, care sunt de rigoare în cadrul citatelor, și indicarea sursei citatului, sunt în general absente din teza supusă expertizei. Ținând cont de frecvența acestor «împrumuturi», se poate ajunge la concluzia că o parte substanțială din teza prezentată și susținută de domnul Victor Ponta nu îi aparține, căci autorul ei și-a însușit într-o manieră necinstită afirmații care nu îi aparțin, ceea ce constituie, conform definiției general admise, plagiat, faptă care se pedepsește în cea mai mare parte a legislațiilor.

Două observații complementare pot fi aduse:

- Teza domnului Victor Ponta comportă și numeroase citate corect realizate prin utilizarea ghilimelelor și a literelor italice, însă nici un citat nu oferă indicații asupra textului din care

este extras, ori un autor trebuie să furnizeze referințe precise asupra textelor citate, așa cum rezultă din toate principiile unanim admise în cadrul comunității academice la nivel internațional.

- Faptul că unele articole sau cărți plagiate de Domnul Victor Ponta figurează în „bibliografia selectivă” nu poate conduce la concluzia că astfel ar fi fost respectate aceste principii, general în această materie.

Prin urmare, lectura tezei domnului Victor Ponta supusă expertizei noastre a făcut să apară, de o manieră clară și indiscutabilă, numeroase încălcări ale eticii universitare, constituind un plagiat vădit...¹

„...Comisia de Etică, întrunită regulamente în ședință în data de 18 iulie 2012, pentru a examina autosesizarea privind suspiciunea de încălcare a eticii, integrității și bune conduite în activitatea de cercetare în cazul tezei de doctorat „Curtea Penală Internațională”, susținută în 2003 la facultatea de Drept a Universității din București, autor Victor Ponta, își exprimă următorul punct de vedere:

Teza de doctorat „Curtea Penală Internațională”, susținută în 2003 la Facultatea de Drept a Universității din București de către domnul Victor Ponta, încalcă principiile eticii, integrității și bune conduite în activitatea de cercetare, definite conform următoarelor acte normative:

- Legea 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, art.8, 13, 33, 35;
- Carta Universității din București, art.5 alin 2, art.21 lit.h și art.40 lit.e și g (prevederi similare regăsindu-se și la art.5 alin 2, art.38 lit.h, art.41 lit.i și k din Carta Universității din București în vigoare în anul 2003);
- Codul de etică al Universității din București, art.8 și 9, precum și art.9 din Codul de etică al Universității din București în vigoare în anul 2003...²

„... Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării (CNECSDTI) a primit și înregistrat sesizările nr. 811/21.06.2012 și nr. 838 / 02.07.2012, referitoare la o presupusă abatere de la normele de bună conduită în activitatea de cercetare științifică (plagiat), în cadrul tezei de doctorat a domnului Victor Ponta, cu titlul „Curtea Penală Internațională”, susținută în anul 2003.

... Având în vedere faptul că domnul Victor Ponta avea funcția de prim-ministru al Guvernului României, funcție de demnitate publică, - conform OG 32/1998 aprobată prin Legea 360 din 2001 atât la data sesizării nr. 811/21.06.2012, cât și la data sesizării nr. 838 / 02.07.2012, CNECSDTI constată ea este singura structură competentă legal, în conformitate cu prevederile alin. (3) al art. 42) din OG 28/2011 privind modificarea și completarea Legii 206 din 2004....

...In procesul de verificare și analiză, membrii CNECSDTI au stabilit prin consens faptul că este necesar să se apeleze la experți în domeniul științelor juridice, conform art. 8 alin. (3) din Legea 206 din 2004, cu scopul de a elabora un raport cu privire la sesizările de mai sus.

...In Raport, la capitolul "Constatări", experții prezintă următoarele:

- Teza de doctorat elaborată de domnul Victor Ponta și susținută public în anul 2003 respectă cerințele academice din acea perioadă și este comparabilă din punctul de vedere al acestor cerințe, cu alte teze de doctorat susținute în aceeași perioadă.
- Teza de doctorat are un titlu clar, dezvoltat corespunzător pe parcursul lucrării.

¹ CONSTANTINESCO, V., GHICA-LEMARCHAND, C., TĂNĂȘESCU, S. (Comisie de expertiză). Raport cu privire la teza de doctorat intitulată „Curtea Penală Internațională”, autor: Victor Ponta. Redactat pentru Universitatea București, 5 septembrie 2012.

² Universitatea București. Punctul de vedere al comisiei de etică a Universității din București privind autosesizarea în cazul tezei de doctorat „Curtea Penală Internațională”, susținută de domnul Victor Ponta în 2003 la Facultatea de Drept a Universității din București. 18 iulie 2012.

- Tema tezei de doctorat este in domeniul de preocupare al doctorandului și al conducătorului de doctorat.
- Autorul tezei de doctorat a efectuat activitățile cuprinse în planul individual de pregătire conform reglementărilor In vigoare in acea perioadă (3 examene și 3 referate, toate apreciate cu calificativul foarte bine).
- Teza de doctorat este clar structurată și are un plan de cercetare coerent.
- Metodologia de cercetare este în concordanță cu normele și practicile din domeniul științelor juridice de la acea dată;
- Cercetarea, așa cum rezultă din referatele membrilor din comisia de susținere, prezintă elemente de noutate și cuprinde analize pertinente;
- Bibliografia utilizată de autor este menționată la sfârșitul lucrării.
- Nu se poate aprecia că doctorandul Victor Ponta și-ar fi însușit paternitatea unor idei, concepte, modele care nu îi aparțineau și le-ar fi prezentat drept contribuții personale sau originale.
- Teza de doctorat a fost susținută în Catedra de Drept Public din cadrul Facultății de Drept a Universității București în data 01.04.2003, în Prezența unor profesori remarcabili: Prof. Dr. Ioan Muraru, Prof. Dr. Nicolae Popa, Prof. Dr. Emil Molcuț, Prof. Dr. Antonie Iorgovan, Prof. Dr. Dan Drosu Saguna și alți specialiști de renume care au apreciat valoarea lucrării.
- în urma analizelor efectuate s-a constatat că procedurile în urma cărora domnul Victor Ponta a obținut titlul de doctor în științe juridice au fost în acord cu legislația în vigoare în anul 2003 și nu se poate susține calificarea de plagiat;

.....

.... Concluzie

In urma analizării sesizărilor nr. 811/21.06.2012 si nr. 838/02.07.2012, CNECSDTI apreciază că - în raport de perioada elaborării și susținerii lucrării de doctorat a domnului Victor Ponta și anume între anii 1999 - 2003 examinarea trebuie făcută în conformitate cu prevederile HG nr. 37/1999 privind organizarea și desfășurarea doctoratului, emisă în temeiul art. 73 alin.(8) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în care la art. 22 se precizează faptul că: "Teza de doctorat trebuie să conțină elemente de originalitate specifice domeniului abordat, precum și modalități de validare științifică a acestora sau de recunoaștere valorică în domeniul artelor".

CNECSDTI ia act de îndeplinirea tuturor procedurilor legale în vigoare la data susținerii tezei de doctorat de către domnul Victor Ponta.

CNECSDTI reține faptul că referințele bibliografice au fost menționate preponderent la sfârșitul lucrării.

Prin urmare, CNECSDTI își asumă concluziile experților din domeniul juridic în ceea ce privește respectarea planului de pregătire prin doctorat, teza prin conținut și elementele de contribuție proprie justifică acordarea titlului de doctor.

CNECSDTI apreciază că titlul de doctor în Științe Juridice, domeniul Drept, a fost obținut de domnul Victor Ponta în concordanță cu legislația în vigoare în anul 2003 și calificarea de plagiat în cadrul tezei de doctorat cu titlul "Curtea Penală Internațională" nu se poate susține....³

³ Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării. Hotărârea nr.879/18 iulie 2012. Disponibil la: <http://cne.ancs.ro/wp-content/uploads/2012/03/Hotarearea-878-Raport-final-879.pdf>.

UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI
FACULTATEA DE DREPT

TEZĂ DE DOCTORAT

CURTEA PENALĂ INTERNAȚIONALĂ

CONDUCĂTOR ȘTIINȚIFIC:
Prof. univ. dr. ADRIAN NĂSTASE

DOCTORAND:
Lect. Univ. VICTOR PONTA

București
2003

Motto

*“Omenirea nu mai poate accepta paradoxul ca
responsabilitatea penală să fie cu atât mai slabă, cu cât autorul
crimei este mai puternic, iar crimele sale sunt mai grave.”*

**Robert Jackson,
Procuror al Tribunalului de la Nurenberg**

În altă ordine de idei, putem afirma că în ceea ce privește Statutul Curții Penale Internaționale se mai desprind și alte concluzii, în afara celor cu caracter general - prezentate mai sus - după cum urmează:

1. Normele care interzic majoritatea crimelor aflate sub jurisdicția Curții nu sunt noi; ele pot fi întâlnite în instrumentele internaționale privind drepturile omului, cum ar fi: Pactul Internațional privind drepturile civile și politice din anul 1966, Convenția Europeană privind drepturile omului din anul 1950, Convenția Americană privind Drepturile Omului din anul 1969, Carta Africană privind drepturile omului și ale popoarelor din anul 1981. Organismele internaționale instituite pe baza convențiilor privind drepturile omului au subliniat obligația Statelor Membre de a judeca și pedepsi violările acestor drepturi, precum și de a oferi compensații victimelor.

Tribunalele de la Nürnberg și Tokyo, TPIY și TPIR au evidențiat faptul că multe din prevederile Convențiilor de la Haga erau deja obligatorii, ca expresie a normelor internaționale.

Deci, Statutul Curții se confruntă cu crime internaționale pe care le consideră a fi cele mai grave pentru comunitatea internațională în ansamblu ei. Acestea sunt universal recunoscute ca atare - ca violări ale normelor general recunoscute și acceptate - aparținând normelor de *jus cogens*. Curtea este "integrată în structura ONU" în ceea ce privește rolul pe care ea îl are în menținerea păcii și siguranței. Pe de altă parte, Statutul încearcă să creeze convergențe între Curte și sistemele naționale de jurisdicție, încercând să facă posibilă cooperarea dintre acestea.

2. Dacă în anul 1945, principiile Tribunalului de la Nürnberg proclamau faptul, că liderii politici și militari, inclusiv șefii de stat, nu mai dispuneau de imunitate în fața legii penale pentru acțiunile desfășurate de ei în timpul războiului, Statutul de la Roma a extins principiul responsabilității penale individuale spre o sferă mai largă de crime internaționale, săvârșite atât pe timp de pace, cât și pe timp de război.

Evenimentele petrecute în mai multe părți ale lumii arată faptul că impunitatea a devenit o sursă pentru inițierea conflictelor armate, deci, un obstacol

pentru restabilirea păcii. De aceea, eliminarea impunității nu este singurul obiectiv al justiției, ci și promovarea idealurilor de pace și de siguranță în lume.

Pentru a răspunde la aceste situații, au fost create recent TPIY și TPIR. În același timp, mai multe aspecte privind constituirea și funcționarea acestora au demonstrat, în mod clar, necesitatea înființării unei curți penale internaționale cu caracter permanent. Existența unei asemenea curți va fi o puternică descurajare a gravelor încălcări ale normelor dreptului umanitar internațional.

Tribunalele ad-hoc au fost create pentru a răspunde evenimentelor din acele regiuni. Organismele ad-hoc, având o jurisdicție limitată, nu au ocazia să consfințească o jurisprudență extinsă în raport cu multiplele conflicte care au loc în cadrul unei perioade lungi de timp. O curte permanentă ar putea sprijini dezvoltarea constanței în domenii precum, principiile generale ale legii penale, procedură și pedepsire.

Conform Statutului de la Roma, competența Curții este, de asemenea, limitată: *ratione temporis* – numai la situații desfășurate după intrarea în vigoare a Statutului; *ratione personae*, după cum am observat; *ratione materiae* - pentru cele patru categorii de crime, una dintre acestea nefiind încă definită (un comitet pregătitor lucrează deja la acest subiect) și care va putea intra sub jurisdicția Curții numai dacă va fi definită și adoptată în condițiile pe care le-am precizat la momentul potrivit (vezi secțiunea Jurisdicția *ratione materiae*). Tortura, traficul internațional de droguri și terorismul nu intră în competența Curții.

Cu toate acestea, Statutul de la Roma tinde să răspundă nevoii de a avea o justiție eficientă, care să corecteze punctele slabe observate în activitatea Tribunalului ad-hoc.

Autoritatea Curții nu este încredințată unei singure persoane, ci unui organ colectiv de conducere – Președinția, lucru care împiedică folosirea acesteia în alte scopuri decât administrarea justiției.

De asemenea, Statutul de la Roma marchează un progres important în îmbunătățirea statutului victimelor; acestea au posibilitatea de a interveni în fiecare etapă a procedurilor, atunci când se consideră necesar. După aplicarea sancțiunii penale, Curtea are competența de a stabili cuantumul și natura compensațiilor civile.

3. Crearea acestei Curți internaționale care nu va judeca state, ci persoane, este expresia conceptului unui ordin public internațional, care este rezultatul unei cooperări multilaterale între state; acesta a introdus un element de jurisdicție care va completa jurisdicția națională și pe care o va putea înlocui atunci când este cazul.

Inițial, Statele au stabilit ca regulă bilaterală, cooperarea lor pentru a judeca și pedepsi criminali, având ca bază importantă extrădarea.

Într-o a doua fază, a fost dezvoltată o substanțială lege penală internațională, ce califica acele comportamente individuale ca delict; a fost adoptată de Statele Membre pentru judecarea și pedepsirea indivizilor.

A treia etapă a constituit-o crearea CPI - o instituție permanentă, independentă de statele care au creat-o, care are competența de a judeca și pedepsi persoane responsabile pentru crimele definite în Statut.

V. Pella a subliniat deosebirea dintre legea penală interstatală, care avea ca scop protejarea păcii interne și legea penală internațională, stabilind legea penală aplicabilă, consecințele legale ale acesteia și regulile de cooperare între State pentru aplicarea pedepselor conform normelor acestora.

Justice Robert H. Jackson, în apărarea judecării de la Nürnberg a declarat: „a suferi o pedeapsă personală numai în cazul în care războiul este pierdut, nu reprezintă, probabil, o piedică suficientă pentru prevenirea unui război, acolo unde cei care îl doresc consideră șansele de a fi înfrânți neglijabile”.

Este adevărat, că atât după Primul Război Mondial, cât și după cel de-al Doilea, au fost judecați și condamnați în cadrul Tribunalului de la Leipzig, Nürnberg și Tokyo numai conducători și militari ai puterilor învinse

TPIY, TPIR și mai ales CPI au făcut progrese remarcabile în acest sens, extinzând jurisdicția și pe timp de pace, cât și asupra tuturor persoanelor responsabile din statele respective.

O instituție judiciară de perspectivă este de departe mult mai eficientă decât Tribunalele retrospective.

4. Adoptarea Statutului de la Roma, susținut de 120 de state - intrat în vigoare la data de 1 iulie 2002 - și numărul din ce în ce mai mare de State Părți (89

de state) demonstrează faptul că există o bază solidă de susținere pentru o asemenea instituție.

Se așteaptă, ca din acest an și mai multe state să devină părți ale Statutului de la Roma; prin urmare, „teritoriile asupra cărora Curtea își va exercita jurisdicția”, fie ea complementară, se vor înmulți, ceea ce nu poate avea decât efecte benefice pe plan internațional.

Se așteaptă, de asemenea, ca SUA să devină treptat mai deschise ideii Curții, să-i înțeleagă utilitatea și să se alătore Statelor Părți. Rolul important jucat de SUA în înființarea celor două Tribunale ad-hoc, respectiv pentru Fosta Iugoslavie și Rwanda arată, în mod clar, că SUA împărtășesc aceleași valori cu Statele Părți.

Multe dintre prevederile Statutului sunt rezultatele unor compromisuri solicitate și promovate de delegația Statelor Unite (definiția crimelor de război, respectul pentru procedurile judiciare naționale cu privire la ordinele Curții referitoare la asistența judiciară, definiția crimelor împotriva umanității fără a avea legătură cu războaiele etc).

5. Desigur, Statutul de la Roma este un tratat; prin urmare, implementarea acestuia la nivel național depinde în mare măsură de intențiile politice ale Statelor Părți; deci, problemele pe care CPI le va înfrunța sunt mai mult politice decât legislative.

Un sistem judiciar, care este independent din punct de vedere politic și imparțial, corect față de acuzați și victime, eficient și transparent, ar trebui să aibă un efect de împiedicare a potențialilor criminali.

Prin definiție, Curtea va contribui la pregătirea jurisdicțiilor naționale de a investiga și a pedepsi asemenea crime, ceea ce constituie, deja, o contribuție în menținerea păcii.

Chiar dacă nu este o instituție pentru drepturile omului, Curtea - prin adoptarea Statutului și ratificarea acestuia de către un număr mare de state din toate colțurile lumii - va contribui, în mod semnificativ, la creșterea respectului drepturilor și libertăților fundamentale ale omului pe plan mondial. De asemenea, CPI are capacitatea de a elimina necesitatea alcătuirii altor tribunale ad-hoc.

6. Legea penală internațională este numai un element din viața societății: izolată, aceasta nu poate să elimine abuzurile. Era necesară o abordare mai largă a pedepsirii autorilor atrocităților, incluzând atât rolul curților naționale, cât și pe cel al CPI.

Mai mult, evoluția responsabilității penale individuale nu trebuie să diminueze conceptele vitale ale responsabilității Statale în ceea ce privește violarea normelor internaționale.

Poate că speranța privind crearea CPI stă în potențialul acesteia de a împiedica crimele de război și crimele împotriva umanității: se încearcă, de asemenea, atingerea unui echilibru între pedepsirea celor care comit crimele și dreptatea pentru victimele acestora.

Implementarea Statutului și activitatea Curții ar trebui să rezulte într-o mai mare coerență între normele internaționale și cele interne, în domeniul legii penale și al procedurii penale. Statele, care garantează ratificarea și implementarea Statutului adoptat la Roma, ar trebui să aibă în vedere faptul, că acele State, care abordează implementarea cu intenția de a permite sistemelor legislative și constituționale proprii să se ocupe, în mod eficient și corect, de crimele relevante, vor face eforturile cele mai mari în susținerea Curții Penale Internaționale.

Dacă - precum spune Anthony Giddens - lumea contemporană este caracterizată de o „globalizare de riscuri”, Curtea Penală Internațională s-ar putea dovedi un răspuns parțial pentru acele riscuri.

Nu va fi testată numai eficacitatea Curții, ci și hotărârea Statelor Părți de a acționa în vederea îndeplinirii obiectivelor Statutului.

Cel mai important este faptul, că cele două Tribunale ad-hoc, precum și adoptarea și ratificarea Statutului de la Roma, pot constitui o dezvoltare semnificativă a concepțiilor comunității internaționale cu privire la pedepsirea celor mai grave crime de interes internațional.

Dezbaterile de genul - dacă o asemenea Curte reprezintă „o idee bună” - nu mai sunt relevante. Subiectele în discuție se referă acum la modul în care se poate transforma Curtea într-un instrument efectiv, care va contribui la menținerea și îmbunătățirea păcii, justiției, siguranței și va reduce suferința în lume.

Statele au creat, deci, un instrument nou pentru a le completa acțiunile împotriva crimelor celor mai grave. De acestea va depinde, în mare parte, modul în care un asemenea instrument va fi folosit și cu ce rezultate.

Pentru a încheia așa cum se cuvine această prezentare a primei instituții jurisdicționale internaționale cu caracter permanent, instituită printr-un tratat - într-o notă optimistă, am putea spune - nu putem să nu inserăm în final și ultimele elemente de noutate care au intervenit în legătură cu evoluția sa.

Astfel, la data de 11 martie 2003, a fost inaugurată, la Haga, în mod oficial, Curtea Penală Internațională, ocazie cu care cei 18 judecători ai săi, aleși în luna februarie a acestui an dintre candidații celor 89 de State Părți, au depus jurământul. Ceremonia s-a desfășurat în prezența Reginei Beatrix a Olandei, a Secretarului General al ONU, Kofi Annan, a numeroși președinți, șefi de guverne și miniștri de externe, care s-au numărat printre cei 550 de invitați. Menționăm, totodată, că în cadrul acestei ceremonii - în conformitate cu art. 38 al Statutului - cei 18 judecători ai Curții i-au ales pe judecătorii care vor forma Președinția. Astfel, în funcția de Președinte al Curții a fost ales judecătorul canadian Philippe Kirsch. Vom reaminti faptul, că Philippe Kirsch, un talentat diplomat și un excelent specialist, a prezidat lucrările Comisiei Pregătitoare din anul 1999 - 2002, precum și Comitetul Plenar al Conferinței Diplomatice de la Roma din anul 1998, în urma căreia a fost adoptat Statutul CPI; acesta s-a dovedit extrem de eficient în conducerea lucrărilor Conferinței. În această calitate, el a cunoscut îndeaproape această instituție, a înțeles detaliile instrumentelor și a mecanismelor sale. Ambasadorul Kirsch posedă cunoștințe vaste în dreptul internațional umanitar și în dreptul penal internațional; el este membru al Baroului din Quebec și al Consiliului Canadian privind Dreptul Internațional. Cu alte cuvinte, el este un expert recunoscut în ceea ce privește Curtea Penală Internațională. În funcția de Prim - Vicepreședinte al Curții a fost ales judecătorul Akua Kuenyehi, iar Elizabeth Odio Benito - cel de-al doilea Vicepreședinte.